

31997R0515

L 82/1

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1997.3.22.

A TANÁCS 515/97/EK RENDELETE

(1997. március 13.)

a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 43. és 235. cikkére,

tekintettel a közös mezőgazdasági politika finanszírozásáról szóló, 1970. április 21-i 729/70/EGK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 8. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽²⁾,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽³⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽⁴⁾,

mivel a vámunió és a közös mezőgazdasági politika keretében a csalás leküzdése szoros együttműködést tesz szükségessé az egyes tagállamokban az e téren elfogadott rendelkezések alkalmazásáért felelős közigazgatási hatóságok között; mivel ez szükségessé teszi a megfelelő együttműködést e nemzeti hatóságok és a Bizottság között, amely felel a Szerződés alkalmazásának biztosításáért és az annak keretében elfogadott rendelkezések megvalósításáért; mivel az e téren megvalósuló hatékony együttműködés erősíti a Közösség pénzügyi érdekeinek védelmét;

mivel ezért szabályokat kell kidolgozni, amelyek alapján a tagállamok közigazgatási hatóságai segítik egymást és együttműködnek a Bizottsággal a vám- és mezőgazdasági jogszabályok megfelelő alkalmazásának és a Közösség pénzügyi érdekei jogvédelmének biztosítása érdekében, különösen az ilyen szabályozás megsértésének megelőzésével és vizsgálatával, valamint az ilyen szabályozással ellentétes vagy ellentétesnek tűnő tevékenységek kivizsgálásával;

mivel a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági ügyekre vonatkozó jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló, 1981. május 19-i 1468/81/EGK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ szoros együttműködést alapozott meg e hatóságok és a Bizottság között; mivel ez a rendszer hatékonyak bizonyult;

mivel a szerzett tapasztalatok fényében az 1468/81/EGK rendelet teljes egészében egy új rendelettel kell felváltani azért, hogy erősödjön az együttműködés a vámunió és a közös mezőgazdasági politika terén elfogadott intézkedések alkalmazásában a tagállamok felelős közigazgatási hatóságai között, valamint e hatóságok és a Bizottság között; mivel evégett új közösségi szintű jogszabályokat kell megállapítani;

mivel a tagállamok közigazgatásai közötti kölcsönös segítségnyújtásra vonatkozó közösségi intézkedések bevezetése és e közigazgatásoknak a Bizottsággal való, a vám- és mezőgazdasági jogszabályok megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében történő együttműködése nem érinti a vámhatóságok közötti kölcsönös segítségnyújtásról szóló 1967-es egyezmény alkalmazását azokon a területeken, amelyek a tagállamok kizárólagos hatáskörében maradnak; mivel e közösségi rendelkezések nem befolyásolják a tagállamokban a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozó szabályok alkalmazását;

mivel továbbá a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti, valamint e hatóságok és a Bizottság közötti kölcsönös segítségnyújtási és együttműködési rendszert létrehozó általános közösségi

⁽¹⁾ HL L 94., 1970.4.28., 13. o. A legutóbb a 2048/88/EGK rendelettel (HL L 185., 1988.7.15., 1. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL C 56., 1993.2.26., 1. o.; HL C 262., 1993.9.28., 8. o. és HL C 80., 1994.3.17., 12. o.

⁽³⁾ HL C 20., 1994.1.24., 85. o., és az 1997. január 16-i vélemény (HL C 33., 1997.2.3.)

⁽⁴⁾ HL C 161., 1993.6.14., 15. o.

⁽⁵⁾ HL L 144., 1981.6.2., 1. o. A legutóbb a 945/87/EGK rendelettel (HL L 90., 1987.4.2., 3. o.) módosított rendelet.

szabályok csak akkor alkalmazhatók, ha nem okoznak átfedést a külön jogszabályokban megállapított szabályokkal, kivéve, ahol az általános szabályok javítják vagy erősítik a közigazgatási együttműködést; mivel különösen a váminformációs rendszer megvalósítása semmiképpen sem befolyásolja a tagállamoknak azt a kötelezettségét, hogy információt szolgáltatassanak a Bizottságnak, amelyet többek között az 1552/89/EGK-Euratom rendelet ⁽¹⁾ és az 595/91/EGK rendelet ⁽²⁾ állapít meg, illetve a közös ségi érdekű információk terjesztése céljából kidolgozott, csalásra vonatkozó adatlapok használatát;

mivel a tagállamok közötti fokozott együttműködés szükségessé teszi az érintett hatóságok részéről a vizsgálatok és más tevékenységek összehangolását, ezért fontos, hogy a Bizottság részletesebb információkat kapjon a tagállamok ilyen tevékenységéről;

mivel a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a gazdasági szereplőkkel egyenlően bánjanak, és hogy a kölcsönös közigazgatási segítségnyújtási rendszernek a tagállamok részéről történő alkalmazása ne vezessen megkülönböztetéshez a különböző tagállamokban működő gazdasági szereplők között;

mivel pontosan meg kell határozni a tagállamok kötelezettségeit a kölcsönös közigazgatási segítségnyújtási rendszerben olyan esetekben, amikor a tagállamok nemzeti közigazgatási hatóságainak képviselői vizsgálatokat folytatnak a vám- és mezőgazdasági jogszabályok alkalmazásával kapcsolatban egy igazságügyi hatóság megbízása vagy felhatalmazása alapján;

mivel a más tagállamban vizsgálatokat folytató nemzeti képviselők hatáskörét meg kell határozni; mivel rendelkezni kell arról is, hogy a Bizottság képviselői indokolt esetekben jelen legyenek a kölcsönös közigazgatási segítségnyújtással kapcsolatos nemzeti vizsgálatok során, és meg kell határozni a hatáskörüket;

mivel a közigazgatási együttműködés sikeres működése szempontjából fontos, hogy a Bizottság tájékoztatást kapjon a tagállamok és harmadik országok közötti információcseréről a Közösség számára különösen fontos ügyekben;

mivel a Bizottsághoz továbbított információ gyors és rendszeres cseréjének biztosítása érdekében közösségi szintű számítógépesített váminformációs rendszert kell létrehozni; mivel ezzel

összefüggésben a vámok és a mezőgazdaság terén elkövetett csalásokkal és szabálytalanságokkal kapcsolatos különleges adatokat a tagállamok számára hozzáférhető központi adatbázisban kell tárolni, egyidejűleg biztosítva a kicserélt információk bizalmas természetét, különösen a személyes adatok esetében; mivel a kérdés indokoltan érzékeny voltára tekintettel világos és átlátható szabályokat kell alkalmazni a természetes személyek szabadságának védelmére;

mivel a vámhatóságoknak naponta kell alkalmazniuk mind a közösségi, mind a nem közösségi rendelkezéseket; mivel ezért célszerű egységes infrastruktúrát működtetni e rendelkezések alkalmazásához;

mivel az információcsere természetes személyekre is vonatkozhat, és e rendeletnek ezért a hatálya alá tartozó körben rendelkeznie kell a személyek védelme elveinek betartásáról a személyes adatok automatikus vagy egyéb eszközökkel történő feldolgozása terén; mivel ezeket az elveket – amint ezeket a személyes adatok kezelése tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ meghatározza – ezen irányelv feltételeivel összhangban kell meghatározni és kiegészíteni e rendeletben; mivel az ezen irányelvet a nemzeti jogba átültető nemzeti intézkedések megvalósításáig bizonyos tagállamok, amelyek nem rendelkeznek nem automatikus eszközökkel cserélt személyes adatok védelméről szóló jogszabályokkal, felmentést kapnak e rendeletnek az adatok nem automatikus cseréjére vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazása alól;

mivel a váminformációs rendszerben való részvétel érdekében a tagállamoknak és a Bizottságnak jogszabályt kell alkotniuk a személyes adatok feldolgozásával kapcsolatban a magánszemélyek jogairól és szabadságjogairól; mivel a 95/46/EK irányelvet a nemzeti jogba átültető nemzeti intézkedések megvalósításáig fontos, hogy a tagállamok és a Bizottság biztosítsák az ezen irányelvben foglalt elveken alapuló védelem szintjét;

mivel az érintett személyek jogainak megfelelő védelme érdekében biztosítani kell a váminformációs rendszerbe felvett személyes adatok feldolgozásának független felügyeletét mind tagállami szinten, mind a Bizottságra vonatkozóan;

mivel a Bizottság a tagállamokkal szoros együttműködésben előmozdítja a számítógépes rendszerek kiépítését és üzemeltetését a tagállamokban;

(1) Az 1989. május 29-i, 1552/89/EGK-Euratom tanácsi rendelet a Közösség saját forrásainak rendszeréről szóló 88/376/EGK-Euratom határozat végrehajtásáról (HL L 155., 1989.6.7., 1. o.). A legutóbb a 2729/94/EK-Euratom rendelettel (HL L 293., 1994.11.12., 5. o.) módosított rendelet.

(2) A közös agrárpolitika finanszírozásával összefüggő szabálytalanságokról és a tévesen kifizetett összegek visszatérítéséről, továbbá egy e téren működő információs rendszer megszervezéséről, valamint a 283/72/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 1991. március 4-i 595/91/EGK tanácsi rendelet (HL 67., 1991.3.14., 11. o.).

(3) HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

mivel a Bizottságot tájékoztatni kell a vám- és mezőgazdasági szabályok megsértése miatt indított jogi és közigazgatási eljárásokról;

mivel e rendelet egyes rendelkezései megvalósítása céljából bizottságot kell létrehozni a váminformációs rendszer kiépítése és működtetése, valamint az e rendeletben előírt közigazgatási együttműködés fejlesztésével kapcsolatos esetleges problémák vizsgálatának elősegítésére;

mivel e rendelet rendelkezései egyaránt vonatkoznak a közös mezőgazdasági politika szabályai és a vámszabályok alkalmazására; mivel az e rendelettel létrehozott rendszer egy teljes körű közösségi egységet alkot; mivel a Szerződés kifejezetten vámkérdésekre vonatkozó rendelkezései nem hatalmazzák fel a Közösséget ilyen rendszer létrehozására, a 235. cikkhez kell folyamodni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) E rendelet megállapítja, hogy a tagállamokban a vám- és mezőgazdasági jogszabályok végrehajtásáért felelős közigazgatási hatóságok e szabályok betartásának biztosítása érdekében hogyan működjenek együtt egymással és a Bizottsággal a közösségi rendszer keretében.

(2) E rendelet rendelkezései nem alkalmazhatók ott, ahol átfedést okoznak a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásra, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok alkalmazása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködésével kapcsolatos különös rendelkezésekkel.

2. cikk

(1) E rendelet alkalmazásában:

- „Vámjogszabályok”: azon közösségi rendelkezések és kapcsolódó végrehajtási rendelkezések, amelyek az áruk behozatalát, kivitelét, továbbítását és jelenlétét, illetve a tagállamok közötti forgalmát szabályozzák a tagállamok és harmadik országok közötti kereskedelemben olyan áruk esetében, amelyek nem rendelkeznek közösségi vámjogi helyzettel a Szerződés 9. cikkének (2) bekezdése szerint, vagy olyan áruk esetében, amelyeknél további ellenőrzés vagy vizsgálat szükséges a közösségi helyzet elnyeréséhez,

- „mezőgazdasági jogszabályok”: a közös mezőgazdasági politika keretében elfogadott rendelkezések és a mezőgazdasági termékek feldolgozásából származó árukra vonatkozóan elfogadott különleges szabályok,
- „megkereső hatóság”: a segítséget kérő tagállam illetékes hatósága,
- „megkeresett hatóság”: azon tagállam illetékes hatósága, amelyhez segítségért fordulnak,
- „közigazgatási vizsgálat”: minden olyan ellenőrzés, vizsgálat és az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott közigazgatási hatóság tisztviselői által, feladataik ellátása során meghozott egyéb intézkedés, melynek célja a vám- és mezőgazdasági jogszabályok megfelelő alkalmazásának biztosítása, és adott esetben az ezen jogszabályokat megsérteni látszó műveletek szabálytalan jellegének ellenőrzése, kivéve, ha az intézkedés igazságügyi hatóság megkeresésére vagy felhatalmazására történik; a „közigazgatási vizsgálat” a 20. cikkben említett közösségi küldetésekre is kiterjed,
- „személyes adatok”: az azonosított vagy azonosítható magánszeméllyel kapcsolatos összes információ; azonosítható személy az, aki közvetlenül vagy közvetve azonosítható, különösen az azonosító számára vagy rá jellemző, egy vagy több, fizikai, pszichológiai, pszichikai, gazdasági, kulturális vagy szociális identitására vonatkozó tényezőre való hivatkozással.

(2) Minden tagállam átadja a többi tagállamnak és a Bizottságnak az e rendelet alkalmazása céljából kijelölt illetékes hatóságainak jegyzékét.

E rendelet alkalmazásában az „illetékes hatóságok” az előző albekezdés szerint kijelölt hatóságok.

3. cikk

Amennyiben a nemzeti hatóságok úgy döntenek, hogy a közigazgatási segítségnyújtásra irányuló megkeresésre vagy az e rendeletben alapuló értesítésre válaszul olyan intézkedéseket is magában foglaló lépést tesznek, amely csak igazságügyi hatóság felhatalmazásával vagy megkeresésére hajtható végre:

- az így kapott, a vám- és mezőgazdasági jogszabályok alkalmazására vonatkozó minden információt, vagy legalább
- az iratok azon lényeges részeit, amelyek a csalárd gyakorlat megállításához szükségesek

az e rendeletben előírt közigazgatási együttműködés keretében átadják.

Azonban minden ilyen értesítéshez szükség van az igazságügyi hatóság előzetes engedélyére, ha azt a nemzeti jog előírja.

I. CÍM

SEGÍTSÉGNYÚJTÁS MEGKERESÉS ALAPJÁN

4. cikk

(1) A megkereső hatóság megkeresésére a megkeresett hatóság átad minden olyan információt, amellyel biztosítható a vám- és mezőgazdasági jogszabályok rendelkezéseinek betartása, különös tekintettel:

- a vámok és váموkkal azonos hatású díjak, valamint a közös agrárpolitika keretében vagy az egyes mezőgazdasági termékekből előállított termékekre vonatkozó külön rendelkezésekben előírt mezőgazdasági lefoglalások és egyéb behozatali terhek alkalmazása,
- az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalpból történő finanszírozási rendszer részét képező tevékenységekre.

(2) A kért információ beszerzése során a megkeresett hatóság vagy az a közigazgatási hatóság, amelyhez fordult, úgy jár el, mintha saját nevében vagy országa más hatóságának megkeresésére járna el.

5. cikk

A megkereső hatóság megkeresésére a megkeresett hatóság átad minden, a birtokában lévő vagy a 4. cikk (2) bekezdésében említett módon megszerzett, a vám- vagy mezőgazdasági jogszabályok által szabályozott tevékenységekre vonatkozó tanúsítványt, dokumentumot vagy az ilyen dokumentum hiteles másolatát.

6. cikk

(1) A megkereső hatóság megkeresésére a megkeresett hatóság a székhelye szerinti tagállamban hatályos jogszabályok figyelembevétele mellett tájékoztatja a címzettet, vagy gondoskodik a címzett tájékoztatásáról minden, a közigazgatási hatóságoktól származó, a vám- vagy mezőgazdasági jogszabályok alkalmazására vonatkozó okiratról, illetve határozatról.

(2) Azokhoz a kérelmekhez, amelyek megnevezik az átadásra kerülő okirat vagy határozat tárgyát, mellékelni kell a megkeresett hatóság székhelye szerinti tagállam hivatalos nyelvén vagy egyik hivatalos nyelvén készült fordítást, a megkeresett hatóság azon jogának sérelme nélkül, hogy lemondjon az ilyen fordításról.

7. cikk

A megkereső hatóság megkeresésére a megkeresett hatóság a működési területén lehetőség szerint különleges megfigyelést alkalmaz vagy gondoskodik az ilyen megfigyelésről:

- a) a személyek, különösen mozgásuk tekintetében, ha nyomós okkal feltételezhető, hogy sértik a vám- vagy mezőgazdasági jogszabályokat;
- b) az áruk tárolási helyei tekintetében, ha okkal feltételezhető, hogy ezeket a vám- vagy mezőgazdasági jogszabályokkal ellentétes szállítási műveletekre kívánják felhasználni;
- c) az áruk mozgása tekintetében, ha feltehető, hogy azzal sérthetik a vám- vagy mezőgazdasági jogszabályokat;
- d) a szállítási eszközök tekintetében, ha nyomós okkal feltételezhető, hogy azokat a vám- vagy mezőgazdasági jogszabályokat sértő műveletek lebonyolítására használják.

8. cikk

A megkereső hatóság megkeresésére a megkeresett hatóság átad minden birtokában lévő vagy a 4. cikk (2) bekezdésében említett módon megszerzett, a vám- vagy mezőgazdasági jogszabályokat sértő, észlelt vagy tervezett, vagy a megkereső hatóság számára sértőnek látszó tevékenységekre, valamint adott esetben a 7. cikk alapján végzett különleges megfigyelés eredményeire vonatkozó információt, különösen jelentéseket és más dokumentumokat vagy azok hitelesített másolatait vagy kivonatait.

Eredeti dokumentumokat és tárgyakat azonban csak akkor lehet átadni, ha ez nem ellentétes a megkeresett hatóság székhelye szerinti tagállamban hatályos jogszabályokkal.

9. cikk

(1) A megkeresett hatóság a megkereső hatóság megkeresésére lefolytatja, vagy gondoskodik arról, hogy más hatóság lefolytassa a megfelelő közigazgatási vizsgálatot a vám- és mezőgazdasági jogszabályokat sértő vagy a megkereső hatóság számára sértőnek látszó tevékenységek tekintetében.

A megkeresett hatóság vagy az általa megkeresett közigazgatási hatóság a közigazgatási vizsgálatot úgy folytatja le, mintha saját nevében vagy országa más hatóságának megkeresésére járna el.

A megkeresett hatóság az ilyen közigazgatási eljárás eredményéről értesíti a megkereső hatóságot.

(2) A megkereső hatóság és a megkeresett hatóság közötti megállapodás alapján a megkereső hatóság által kijelölt tisztviselők jelen lehetnek az (1) bekezdésben említett közigazgatási vizsgálat során.

A közigazgatási vizsgálatot mindig a megkeresett hatóság tisztviselői végzik. A megkereső hatóság tisztviselői saját kezdeményezésre nem vehetik át a megkeresett hatóság tisztviselőinek ellenőrzési hatáskörét. Azonban beléphetnek ugyanazokba a helyiségekbe, és megkaphatják ugyanazokat a dokumentumokat, mint a megkeresett hatóság tisztviselői, de csak azok közvetítése révén, kizárólag a folyamatban lévő közigazgatási vizsgálat céljából.

Amennyiben a büntetőeljárásokról szóló nemzeti rendelkezések bizonyos intézkedéseket a nemzeti jogszabályokban külön meghatározott tisztviselők számára tartanak fenn, a megkereső hatóság tisztviselői nem vehetnek részt az ilyen intézkedésekben. Házkutatásokban vagy a büntetőeljárás alá vont személyek hivatalos kihallgatásában semmilyen esetben sem vehetnek részt. A 3. cikkben meghatározott feltételek szerint szerzett információhoz azonban hozzáférhetnek.

10. cikk

A megkereső hatóság és a megkeresett hatóság közötti megállapodás alapján és a megkeresett hatóság által megállapított rendelkezések szerint, a megkereső hatóság által megfelelően felhatalmazott tisztviselők a számukra szükséges, a megkeresett hatóság tagállama szerinti közigazgatási hivatal tisztviselői rendelkezésére álló dokumentumokból származó információt kérhetnek a vám- és mezőgazdasági ügyekkel kapcsolatos jogalkalmazásról az ilyen hivataloktól. E tisztviselőknek jogukban áll az említett dokumentumokról másolatot készíteni.

11. cikk

A 9. és a 10. cikkel összhangban, a megkereső hatóság másik tagállamban lévő tisztviselőjének bármikor képesnek kell lennie arra, hogy olyan írásos meghatalmazást mutasson be, amelyből személyazonossága és hivatalos feladata kiderül.

12. cikk

A megkeresett hatóság tisztviselői által beszerzett, és a 4-11. cikk szerinti segítségnyújtás során a megkereső hatóságnak átadott megállapításokat, tanúsítványokat, információkat, dokumentumokat, hitelesített másolatokat és minden egyéb adatot a tagállamok illetékes hatóságai bizonyítékként használhatnak fel a megkereső országban.

II. CÍM

ÖNKÉNTES SEGÍTSÉGNYÚJTÁS

13. cikk

Az egyes tagállamok illetékes hatóságai a 14. és 15. cikkben megállapítottak szerint előzetes megkeresés nélkül is segítséget nyújtanak más tagállam illetékes hatóságainak.

14. cikk

Amennyiben a vám- vagy a mezőgazdasági jogszabályok betartásának biztosítása érdekében hasznos, valamennyi tagállam illetékes hatóságai:

- a) lehetőség szerint különleges megfigyelést végeznek vagy végeztetnek a 7. cikkben leírtak szerint;
- b) átadják a többi érintett tagállam illetékes hatóságainak a birtokukban lévő összes információt, különösen a vám- és mezőgazdasági jogszabályokat sértő vagy sértőnek látszó tevékenységekre vonatkozó jelentéseket és egyéb dokumentumokat vagy azok hitelesített másolatait vagy kivonatait.

15. cikk

Az egyes tagállamok illetékes hatóságai haladéktalanul megküldik a többi tagállam illetékes hatóságainak a vám- és mezőgazdasági jogszabályokat sértő vagy sértőnek látszó tevékenységekre vonatkozó összes fontos információt, különös tekintettel az érintett árukra és az ilyen tevékenységek folytatásának új módjaira és eszközeire.

16. cikk

Az egyik tagállam tisztviselői által megszerzett, és a 13-15. cikkben meghatározott segítségnyújtás során másik tagállamnak átadott információt e tagállam illetékes hatóságai bizonyítékként használhatják fel.

III. CÍM

KAPCSOLAT A BIZOTTSÁGGAL

17. cikk

(1) Az egyes tagállamok illetékes hatóságai haladéktalanul átadják a Bizottságnak:

- a) az összes fontosnak tekintett információt:
 - a vám- vagy mezőgazdasági jogszabályok megsértésében szerepet játszó vagy vélhetően szerepet játszó árukról,
 - a vám- vagy mezőgazdasági jogszabályok megsértésére alkalmazott vagy vélhetően alkalmazott módszerekről vagy gyakorlatról,

- a vámok és a mezőgazdaság terén a családi tendenciák feltárásához hozzájáruló segítségkérésekről, intézkedésekről és a 4-16. cikk alkalmazásával kapcsolatban az információcseréről;
- b) minden, e rendelet alkalmazása során láthatóvá vált, vagy arra visszavezethető, a vám- és mezőgazdasági jogszabályok terén meglévő hiányosságokra vagy joghézagokra vonatkozó információt.

(2) A Bizottság haladéktalanul átadja a tagállamok illetékes hatóságainak a vám- és mezőgazdasági jogszabályok érvényesítésében őket segítő, tudomására jutott információkat.

18. cikk

(1) Ha egy tagállam illetékes hatóságainak olyan tevékenység jut tudomására, amely különösen fontos közösségi szintű vám- vagy mezőgazdasági jogszabályt sért, vagy sértőnek látszik, különösen:

- ha az más tagállamban is következménnyel jár vagy járhat, vagy
- ha a fenti hatóságok valószínűsítik, hogy hasonló tevékenységeket más tagállamokban is folytathatnak,

haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot a saját kezdeményezésre vagy a Bizottság indokolt megkeresésére válaszolva, az összes fontos információ, adott esetben okmányok vagy azok másolatai vagy kivonatai átadásával, a tények megállapítása céljából, hogy a Bizottság összehangolhassa a tagállamok által teendő lépéseket.

A Bizottság átadja ezen információkat a többi tagállam illetékes hatóságainak.

(2) Ha a tagállam illetékes hatóságai az (1) bekezdésre hivatkoznak, nem kell átadniuk a 14. cikk b) pontjában és a 15. cikkben meghatározott információt a többi érintett tagállam illetékes hatóságainak.

(3) A Bizottság indokolt megkeresésére válaszolva, a tagállam illetékes hatóságai a 4-8. cikkben megállapított módon járnak el.

(4) Ha a Bizottság úgy véli, hogy egy vagy több tagállamban szabálytalanság fordult elő, tájékoztatja erről a tagállamot vagy tagállamokat, és ez a tagállam vagy tagállamok mielőbb lefolytatja, illetve lefolytatják a vizsgálatot, amelynél a Bizottság tisztviselői jelen lehetnek az e rendelet 9. cikke (2) bekezdésében és 11. cikkében megállapítottak szerint.

Az érintett tagállam vagy tagállamok mielőbb tájékoztatják a Bizottságot a vizsgálat eredményeiről.

(5) A Bizottság tisztviselői a 10. cikkben meghatározott információkat az e cikkben megállapított feltételek szerint közös megegyezéssel gyűjthetik össze.

(6) E cikk nem érinti a Bizottság információkhoz és azok ellenőrzéséhez való más hatályos jogszabályok alapján fennálló jogát.

IV. CÍM

KAPCSOLATOK HARMADIK ORSZÁGOKKAL

19. cikk

Amennyiben az érintett harmadik ország kötelezettséget vállalt a segítségnyújtásra a vám- vagy mezőgazdasági jogszabályokat sértőnek látszó szabálytalan tevékenység bizonyításához szükséges információ összegyűjtésével, vagy az ilyen szabályozás megsértésének minősülő tevékenységek meghatározásával, az e rendelet szerint összegyűjtött információt az információt szolgáltató illetékes hatóság hozzájárulásával át lehet adni e harmadik országnak egy összehangolt cselekvés részeként, a személyes adatok harmadik országoknak történő kiadására vonatkozó nemzeti rendelkezések szerint.

Az információt vagy a Bizottság, vagy a tagállamok adják tovább az első bekezdésben említett összehangolt cselekvés keretében; bármelyik esetben megfelelő lépéseket kell tenni az érintett harmadik országban, hogy a védelmet a 45. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározottal azonos szinten biztosítsák.

20. cikk

(1) E rendelet céljának elérése érdekében a Bizottság a 19. cikkben meghatározott feltételek szerint közösségi közigazgatási és vizsgálati együttműködési küldetéseket hajthat végre harmadik országokban a tagállamok illetékes hatóságaival folytatott koordináció és szoros együttműködés keretében.

(2) Az (1) bekezdésben említett, harmadik országokban végrehajtott közösségi küldetéseket a következő feltételek szabályozzák:

- a) a küldetések közösségi kezdeményezésre jönnek létre, adott esetben, az Európai Parlament által adott információ, illetve egy vagy több tagállam kérése alapján;
- b) a küldetéseket az e célra kinevezett közösségi tisztviselők, illetve az érintett tagállam(ok) által e célra kinevezett tisztviselők hajtják végre;

c) a küldetéseket a Bizottság és az érintett tagállamok közötti megállapodás alapján a Közösség nevében tagállami tisztviselők is végrehajthatják, különösen harmadik országgal kötött kétoldalú segítségnyújtási megállapodás keretében; ebben az esetben a Bizottságot tájékoztatni kell a küldetések eredményeiről;

d) a küldetések költségeit a Bizottság fedezi.

(3) A Bizottság tájékoztatja a tagállamokat és az Európai Parlamentet az e cikk alapján végrehajtott küldetések eredményeiről.

21. cikk

(1) Az e rendelet 20. cikkében említett közösségi küldetések során feltárt megállapításokat és információkat és különösen az érintett harmadik országok illetékes hatóságai által átadott okmányokat e rendelet 45. cikke szerint kell kezelni.

(2) A 12. cikket értelemszerűen kell alkalmazni az (1) bekezdésben említett megállapításokra és információkra.

(3) A 12. cikk szerinti felhasználás céljára kapott eredeti okmányokat vagy hitelesített másolataikat a Bizottság továbbítja a tagállamok illetékes hatóságainak, amennyiben ezt kérik.

22. cikk

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a harmadik országokkal megvalósuló kölcsönös közigazgatási segítségnyújtás keretében kicserélt információkról minden olyan esetben, amikor a 18. cikk (1) bekezdése értelmében azok különösen fontosak az e rendelet szerinti vám- vagy mezőgazdasági jogszabályok hatékonysága szempontjából, és ezek az információk e rendelet hatálya alá tartoznak.

V. CÍM

VÁMINFORMÁCIÓS RENDSZER

1. fejezet

A váminformációs rendszer létrehozása

23. cikk

(1) A vám- vagy mezőgazdasági jogszabályok alkalmazásáért felelős közigazgatási hatóságok, valamint a Bizottság követelményeinek teljesítése érdekében létrejön az automatizált információs rendszer, a „váminformációs rendszer”, a továbbiakban „VIR”.

(2) E rendelet rendelkezéseivel összhangban a VIR célja, hogy segítse a vám- vagy mezőgazdasági jogszabályokat sértő tevékenységek megelőzését, kivizsgálását és a vádemelést az e rendeletben említett illetékes hatóságok együttműködése és ellenőrzési

eljárásai hatékonyságának az információ gyorsabb terjesztésével történő fokozása révén.

(3) A tagállami vámhatóságok a feladataik ellátása során felhasználhatják a VIR technikai infrastruktúráját az Európai Unióról szóló szerződés K.1. cikke (8) bekezdésében említett vámügyi együttműködés keretében.

Ilyen esetben a Bizottság biztosítja az infrastruktúra technikai üzemeltetését.

(4) A Bizottság meghatározza, hogy milyen mezőgazdasági jogszabályok alkalmazásával kapcsolatos tevékenységek esetében kell információkat felvenni a VIR-be a 43. cikk (2) bekezdésében foglalt eljárással összhangban.

(5) E cím rendelkezései nem vonatkoznak a 17. és 18. cikk szerinti információcserére.

(6) A tagállamok és a Bizottság, a továbbiakban „a VIR-partnerek”, az e címben megállapított feltételek szerint vesznek részt a VIR-ben.

2. fejezet

A VIR működése és használata

24. cikk

A VIR egy központi adatbázisból áll, amelyet az egyes tagállamok és a Bizottság termináljain keresztül lehet elérni. Ez kizárólag a 23. cikk (2) bekezdésében meghatározott cél eléréséhez szükséges adatokat tartalmazhat, beleértve a személyes adatokat is, a következő kategóriákban:

- a) áruk;
- b) szállító eszközök;
- c) vállalkozások;
- d) személyek;
- e) családok alakulása;
- f) szakértelem rendelkezésre állása.

25. cikk

A 24. cikk a)–f) kategóriájában a VIR-be felvehető adatokat a 43. cikk (2) bekezdése szerinti eljárással összhangban kell meghatározni amennyiben az a rendszer céljának eléréséhez szükséges. Személyes adat semmilyen esetben sem vehető fel a 24. cikk e)–f) kategóriájába. A 24. cikk a)–d) kategóriájába csak a következő személyes adatokat lehet felvenni:

- a) név, leánykori név, utónév és felvett név;
- b) születési idő és hely;

- c) állampolgárság;
- d) nem;
- e) bármilyen különös objektív és állandó fizikai jellemző;
- f) az adatfelvétel oka;
- g) javasolt intézkedés;
- h) figyelmeztető kód, amely korábbi fegyveres, erőszakos cselekményre vagy szökésre utal;
- i) szállítóeszköz rendszáma.

Semmilyen esetben sem lehet olyan személyes adatokat felvenni, amelyek faji vagy etnikai származásra, politikai véleményre, vallásos vagy filozófiai meggyőződésre, szakszervezeti tagságra, egészségi állapotra vagy nemi életre utalnak.

26. cikk

A VIR alkalmazása során, a személyes adatokkal kapcsolatban a következő elveket kell figyelembe venni:

- a) személyes adatok gyűjtését és bármilyen feldolgozását tisztesség és jogszerű módon kell folytatni;
- b) az adatokat a 23. cikk (2) bekezdésében meghatározott célra kell gyűjteni, és a későbbiekben sem lehet azokat oly módon feldolgozni, amely e célokkal nem összeegyeztethető;
- c) az adatoknak a feldolgozási célokhöz képest megfelelőnek, jelentősnek kell lenniük és azokkal arányban kell állniuk;
- d) az adatoknak pontosnak, és szükség esetén naprakésznek kell lenniük;
- e) az adatokat olyan formában kell tárolni, amely csak addig teszi lehetővé az érintett személy azonosítását, amíg az az adott célhoz szükséges.

27. cikk

(1) A 24. cikk a)–d) kategóriájában szereplő adatokat a VIR-be csak megsejmlélés és jelentéstétel, leplezett megfigyelés vagy célzott ellenőrzés céljára lehet felvenni.

(2) Az (1) bekezdésben említett célokra a 24. cikk a)–d) kategóriájában szereplő személyes adatokat a VIR-be csak akkor lehet felvenni, ha különösen korábbi jogellenes cselekmények alapján, ténylegesen jelek utalnak arra, hogy az érintett személy olyan cselekményt követett el, követ el vagy fog elkövetni, amely sérti a vám- vagy mezőgazdasági jogszabályokat, és amely különösen fontos közösségi szinten.

28. cikk

(1) Ha a 27. cikk (1) bekezdésében említett cselekményeket követik el, a következő információkat lehet egészben vagy részben összegyűjteni, és átadni az intézkedésre javaslatot tevő VIR-partnernek:

- a) az a tény, hogy a jelentésben szereplő árut, szállítóeszközt, vállalkozást vagy személyt megtalálták;
- b) az ellenőrzés helye, időpontja és indoka;
- c) az útvonal és az úticél;
- d) az érintett személyt kísérő személyek és a szállítóeszközben lévő személyek;
- e) az alkalmazott szállítóeszköz;
- f) a fuvarozott tárgyak;
- g) az áru, a szállítóeszköz, a vállalkozás vagy a személy megtalálásának közelebbi körülményei.

Amennyiben ilyen információkat leplezett megfigyelés során gyűjtöttek, gondoskodni kell annak biztosításáról, hogy a megfigyelés titkos jellege ne kerüljön veszélybe.

(2) A 27. cikk (1) bekezdésében említett célzott ellenőrzések során a szállítóeszközöket és a tárgyakat azon tagállam törvényei, rendeletei és eljárásai szerint megengedett mértékben lehet átvizsgálni, ahol ez az átvizsgálás történik. Ha a tagállam jogszabályai a célzott ellenőrzéseket nem engedik meg, akkor helyettük a tagállam automatikusan megsejmlélést, jelentéstételt, vagy leplezett megfigyelést alkalmaz.

29. cikk

(1) A VIR-be felvett adatokhoz közvetlenül kizárólag az egyes tagállamok által kijelölt nemzeti hatóságok és a Bizottság által kijelölt szervezeti egységek férhetnek hozzá. E nemzeti hatóságok a vámhivatalok, de ide tartozhatnak egyéb illetékes, a 23. cikk (2) bekezdésében meghatározott cél elérése érdekében a kérdéses tagállam törvényei, rendeletei és eljárásai szerint eljáró más hatóságok is.

(2) Minden tagállam megküldi a Bizottságnak az általa a VIR-adatokhoz közvetlen hozzáférésre kijelölt illetékes hatóságok jegyzékét, minden hatóság esetében meghatározva, hogy milyen adatokhoz férhet hozzá és milyen célból.

A Bizottság ennek megfelelően tájékoztatja a többi tagállamot. A Bizottság VIR-adatokhoz való hozzáférésre feljogosított szervezeti egységeire vonatkozó megfelelő részletekről is tájékoztatja az összes tagállamot.

A nemzeti hatóságok és a Bizottság így kijelölt szervezeti egységeinek jegyzékét a Bizottság tájékoztatás céljából közlésezi az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában.

(3) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezéseitől függetlenül, a Tanács a Bizottság javaslata alapján eljárva engedélyezheti nemzetközi vagy regionális szervezetek számára a VIR-hez való hozzáférést, amennyiben az érintett szervezetekkel egyidejűleg jegyzőkönyvet írnak alá a Közösség tagállamai között létrejött, az információtechnológia vámügyi célokra történő felhasználásáról szóló egyezmény 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően. A döntés meghozatalánál figyelembe kell venni minden ilyen kétoldalú vagy közösségi megállapodást és az adatvédelem megfelelő szintjét.

30. cikk

(1) A VIR-partnerek a VIR-ből szerzett adatokat csak a 23. cikk (2) bekezdésében meghatározott cél elérése érdekében használhatják fel, de közigazgatási vagy más célra csak azon VIR-partner előzetes engedélyével, és az általa megállapított feltételek vagy adott esetben a Bizottság feltételei szerint, amely az adatokat a rendszerbe felvette. Az ilyen egyéb felhasználásnak összhangban kell állnia az adatokat felhasználni kívánó tagállam törvényeivel, rendeleteivel és eljárásaival, és adott esetben az ezzel kapcsolatos, a Bizottságra vonatkozó megfelelő rendelkezésekkel, és figyelembe kell vennie a mellékletben meghatározott elveket.

(2) E cikk (1) és (4) bekezdésének és a 29. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, a VIR-ből szerzett adatokat csak az egyes tagállamok által kijelölt nemzeti hatóságok és a Bizottság által kijelölt illetékes szervezeti egységek használhatják fel, összhangban a rájuk vonatkozó törvényekkel, rendeletekkel és eljárásokkal, a 23. cikk (2) bekezdésében kitűzött cél elérése érdekében.

(3) Minden tagállam megküldi a Bizottságnak a (2) bekezdésben említett hatóságok vagy szervezeti egységek jegyzékét.

A Bizottság ennek megfelelően tájékoztatja a többi tagállamot. Továbbá a Bizottság a VIR-hez való hozzáférésre jogosult szervezeti egységeire vonatkozó megfelelő részletekről is tájékoztat minden tagállamot.

Az így kijelölt hatóságok, illetve szervezeti egységek jegyzékét a Bizottság tájékoztatásul közzéteszi az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

(4) A VIR-ből szerzett adatokat azon tagállam előzetes engedélyével és feltételeivel lehet átadni a (2) bekezdésben nem említett, ezeket felhasználni kívánó egyéb nemzeti hatóságok, harmadik országok és nemzetközi vagy regionális szervezetek részére, amelynél ezeket a rendszerbe felvette. Minden tagállam külön intézkedéseket vezet be az ilyen adatok biztonságának biztosítására,

amikor azokat átadják vagy elküldik a területükön kívül lévő szervezeti egységeknek.

Az első albekezdésben említett rendelkezések értelemszerűen vonatkoznak a Bizottságra, ha az vette fel az adatokat a rendszerbe.

31. cikk

(1) Az adatok felvételét a VIR-be az azokat átadó tagállam törvényei, rendeletei és eljárásai, és adott esetben a Bizottságra ezzel kapcsolatban vonatkozó megfelelő rendelkezések szabályozzák, kivéve, ha ez a rendelet szigorúbb rendelkezéseket állapít meg.

(2) A VIR-ből szerzett adatok feldolgozását, beleértve az átadó VIR-partner által javasolt, a 27. cikk (1) bekezdése szerinti bármilyen intézkedés alkalmazását vagy végrehajtását, az ilyen adatokat feldolgozó vagy felhasználó tagállam törvényei, rendeletei és eljárásai, valamint a Bizottságra ezzel kapcsolatban vonatkozó megfelelő rendelkezések szabályozzák.

3. fejezet

Az adatok módosítása

32. cikk

(1) Csak az a VIR-partner jogosult a VIR-be felvett adatok módosítására, kiegészítésére, javítására vagy törlésére, aki az adatokat felvette.

(2) Ha az a VIR-partner, aki az adatokat felvette, megállapítja, vagy felhívják figyelmét arra, hogy a felvett adatok ténylegesen pontatlanok, vagy e rendelettel ellentétes módon kerültek felvételre vagy tárolásra, akkor módosítja, kiegészíti, kijavítja vagy törli azokat, és ennek megfelelően tájékoztatja a többi VIR-partnert is.

(3) Ha egy VIR-partner okkal feltételezheti, hogy egy adat ténylegesen pontatlan, vagy e rendelettel ellentétes módon került felvételre vagy tárolásra a VIR-ben, lehetőség szerint mielőbb tájékoztatja azon VIR-partnert, aki az adatokat felvette. Ez utóbbi ellenőrzi a szóban forgó adatot, és szükség esetén haladéktalanul kijavítja vagy törli azt. Azon VIR-partner, aki az adatokat felvette, minden javításról vagy törlésről tájékoztatja a többi partnert.

(4) Ha az adatok VIR-be történő felvételekor valamely VIR-partner megállapítja, hogy a jelentés tartalmát vagy a javasolt intézkedést tekintve ütközik egy korábbi jelentéssel, haladéktalanul tájékoztatja a korábbi jelentést készítő partnert. A két partner ezután kísérletet tesz az ügy megoldására. Nézetkülönbség esetén az első jelentés fennmarad, de az új jelentés korábbival nem ütköző részeit felveszi a rendszerbe.

(5) E rendelet egyéb rendelkezéseitől függően, amennyiben egy tagállamban bíróság vagy az e tagállamban ilyen célra kijelölt más hatóság végső határozatot hoz a VIR-ben szereplő adatok módosításáról, kiegészítéséről, javításáról vagy törléséről, a VIR-partnerek ehhez igazodva járnak el.

Ha a bíróságok vagy az e célra kijelölt egyéb hatóságok, beleértve a javítás vagy törlés céljából a 36. cikkben említetteket is, ilyen határozatai ellentmondásosak, akkor a kérdéses adatokat felvett tagállam törli azokat a rendszerből.

Az első albekezdésben foglalt rendelkezéseket értelemszerűen alkalmazni kell, ha a VIR-be felvett adatokkal kapcsolatos bizottsági határozatot a Bíróság semmisnek nyilvánítja.

4. fejezet

Az adattárolás időtartama

33. cikk

(1) A VIR-be felvett adatokat csak azon cél eléréséhez szükséges ideig szabad tárolni, amelyhez azokat felvették. Azon VIR-partner, aki az adatokat felvette, legalább évente felülvizsgálja, hogy szükséges-e még az adattárolás.

(2) Azon VIR-partner, aki az adatokat felvette, a felülvizsgálati időszak alatt határozhat arról, hogy megtartja-e az adatokat a következő felülvizsgálatig, ha ez szükséges az adatfelvétel céljának eléréséhez. A 36. cikk sérelme nélkül, ha nem határozott az adatok megtartásáról, akkor azok automatikusan átkerülnek a VIR-nek azon részébe, ahol a hozzáférés a (4) bekezdés szerint korlátozott.

(3) A VIR egy hónappal előre automatikusan tájékoztatja azon VIR-partnert, aki az adatokat felvette, az adatok VIR-ből történő, a (2) bekezdés szerinti tervezett áthelyezéséről.

(4) A (2) bekezdés szerint áthelyezett adatok még egy évig a VIR-ben maradnak, de a 36. cikk sérelme nélkül, azokhoz csak a 43. cikkben említett bizottsági képviselő, a 43. cikk (4) bekezdésének hetedik, nyolcadik és kilencedik francia bekezdése és az (5) bekezdés szerint, illetve a 37. cikkben említett felügyeleti hatóságok férhetnek hozzá. Ezen időszak alatt az adatokat csak pontosságuk és jogszerűségük ellenőrzése céljából lehet lekérdezni. Ezután törlésre kerülnek.

5. fejezet

A személyes adatok védelme

34. cikk

(1) A VIR-ből személyes adatokat lehívni vagy oda személyes adatokat felvenni kívánó minden VIR-partner legkésőbb e rendelet alkalmazásának kezdetéig elfogadja azokat a nemzeti

jogszabályokat, illetve a Bizottságra vonatkozó belső szabályokat, amelyek biztosítják a személyek jogainak és szabadságjogainak védelmét a személyes adatok feldolgozása során.

(2) A VIR-partner csak akkor hívhat le személyes adatokat a rendszerből, illetve csak akkor vehet fel ilyen adatokat, ha hatályba léptek az (1) bekezdés szerint az ilyen adatok védelmére vonatkozó szabályok. Minden tagállam előzetesen kijelöli a 37. cikk szerinti nemzeti felügyeleti hatóságot vagy hatóságokat is.

(3) A személyes adatok védelmét célzó, e rendeletben foglalt előírások megfelelő alkalmazásának biztosítása végett minden tagállam és a Bizottság a VIR-t az (1) bekezdésben említett rendelkezésekre és az e rendeletben foglalt szigorúbb rendelkezéseire is figyelemmel személyesadat-feldolgozó rendszernek tekinti.

A Bizottságra vonatkozó, az (1) bekezdésben említett belső szabályokat közzé kell tenni az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

35. cikk

(1) A 30. cikk (1) bekezdésére is figyelemmel a VIR-partnerek a VIR-ből lehívott személyes adatokat kizárólag a 23. cikk (2) bekezdésében meghatározott célra használhatják.

(2) Az adatokat csak technikai célra lehet sokszorosítani, feltéve, hogy az ilyen másolás szükséges a 29. cikkben említett hatóságok részéről történő kereséshez. A 30. cikk (1) bekezdésétől függően, a többi tagállam vagy a Bizottság által felvett személyes adatok nem másolhatók a VIR-ből más adatfeldolgozó rendszerekbe, amiért a tagállamok, illetve a Bizottság felelős.

36. cikk

(1) A VIR-ben tárolt személyes adatokkal kapcsolatban a személyek jogaira – különös tekintettel a hozzáférés jogára – a következőket kell alkalmazni:

- azon tagállam törvényei, rendeletei és eljárásai, ahol az ilyen jogosultságot érvényesítik,
- a 34. cikk (1) bekezdésében említett Bizottságra vonatkozó belső szabályok.

Amennyiben az érintett tagállam törvényei, rendeletei és eljárásai úgy állapítják meg, a 37. cikk szerinti nemzeti felügyeleti hatóság dönt arról, hogy az információt közöljék-e és, hogy milyen eljárás szerint.

(2) Azon VIR-partner, akinél a személyes adatokhoz való hozzáférést kérelmezik, elutasíthatja az ilyen kérelmet, ha a tájékoztatás feltehetően sérelmes lenne a vám- vagy mezőgazdasági jogszabályokat sértő tevékenységek megelőzésére, kivizsgálására és a vádemelésre nézve. A tagállam akkor is elutasíthatja az adatokhoz való hozzáférést az ilyen esetekre vonatkozó törvényei, rendeletei és eljárásai szerint, ha egy ilyen elutasítás a nemzetbiztonság, a honvédelem, a közbiztonság és mások jogai és szabadságjogai védelméhez szükséges intézkedést jelent. A Bizottság elutasíthatja a hozzáférés iránti kérelmet, ha az ilyen elutasítás mások jogainak és szabadságjogainak védelméhez szükséges intézkedést jelent.

A hozzáférés iránti kérelmet mindenképpen el kell utasítani olyan időszakban, amikor megsemmisítés és jelentéstétel, vagy leplezett megfigyelés céljából intézkedést hajtanak végre.

(3) Ha a személyes adatokat, amelyekhez hozzáférést kérelmeznek, más VIR-partner vette fel, az adatokhoz való hozzáférés csak úgy lehetséges, ha az a partner, aki az adatokat felvette, lehetőséget kapott álláspontja kifejtésére.

(4) Az egyes tagállamok törvényei, rendeletei és eljárásai, vagy a Bizottságra vonatkozó belső szabályok szerint bármely személy minden VIR-partnerrel kijavíthatja vagy töröltheti a rá vonatkozó személyes adatokat, ha ezek az adatok ténylegesen pontatlanok, vagy ha azokat a 23. cikk (2) bekezdésében meghatározott céllal ellentétes módon vették fel vagy tárolják a VIR-ben, vagy ha nem tartották tiszteletben a 26. cikkben említett elveket.

(5) Minden tagállam területén bármely személy a kérdéses tagállam törvényei, rendeletei és eljárásai szerint keresetet nyújthat be, vagy adott esetben panaszt tehet a bíróságnál vagy ilyen célra létrehozott hatóságoknál e törvények, rendeletek és eljárások szerint a VIR-ben tárolt, rá vonatkozó személyes adatokkal kapcsolatban, hogy:

- a) a ténylegesen pontatlan személyes adatokat kijavítsák vagy töröljék;
- b) az e rendelettel ellentétes módon a VIR-be felvett vagy ott tárolt személyes adatokat kijavítsák vagy töröljék;
- c) a személyes adatokról felvilágosítást kapjon;
- d) a 40. cikk (2) bekezdése szerint kártérítést kapjon.

A Bizottság által felvett adatok vonatkozásában a Szerződés 173. cikkével összhangban keresetet lehet benyújtani a Bírósághoz.

A tagállamok és a Bizottság kölcsönös erőfeszítéseket tesznek a bíróságok, a Bíróság, vagy az első albekezdés a), b) és c) pontjára vonatkozóan e célból kijelölt egyéb hatóság végső határozatainak végrehajtására.

(6) E cikkben és a 32. cikk (5) bekezdésében a „végső határozatra” való hivatkozás nem foglal magában semmilyen kötelezettséget az egyik tagállam vagy a Bizottság részére arra vonatkozóan, hogy a bíróság vagy más, e célra kijelölt hatóság által hozott határozat ellen fellebbezzon.

6. fejezet

A személyes adatok védelmének felügyelete

37. cikk

(1) Minden tagállam kijelöli a személyes adatok védelméért felelős nemzeti felügyelő hatóságot vagy hatóságokat a VIR-be felvett ilyen adatok független felügyeletének ellátására.

A felügyelő hatóságok a mindenkor nemzeti jogszabályaiknak megfelelően látják el a független felügyeletet és ellenőrzést annak biztosítása végett, hogy a VIR-ben tárolt adatok feldolgozása és felhasználása ne sértse az érintett személyek jogait. E célból a felügyeleti hatóságok hozzáférhetnek a VIR-hez.

(2) Bármely személy kérhet bármely nemzeti felügyeleti hatóságot, hogy ellenőrizze a VIR-ben tárolt, rá vonatkozó személyes adatokat és ezek korábbi vagy jelenlegi felhasználását. E jogot azon tagállam törvényei, rendeletei és eljárásai szabályozzák, ahol a kérelmet benyújtották. Ha az adatokat más tagállam vagy a Bizottság vette fel, az ellenőrzést e tagállam nemzeti felügyeleti hatóságával vagy a (4) bekezdésben meghatározott hatósággal szorosan együttműködve kell végezni.

(3) A Bizottság a szervezeti egységeiben minden intézkedést megtesz, hogy biztosítsa a személyes adatok védelmének felügyeletét, amely az (1) bekezdéssel azonos szintű védelmet jelent.

(4) A közösségi intézmények és szervek számára létrehozandó hatóság vagy hatóságok kijelöléséig a Bizottságnak a 34. cikk (1) bekezdésében, a 36. cikk (1) bekezdésében és a 37. cikk (3) bekezdésében meghatározott adatvédelmi tevékenységét az Európai Közösséget létrehozó szerződés 138e. cikkében meghatározott ombudsman felügyeli az e Szerződéssel rábízott feladatok keretei közt.

7. fejezet

A VIR biztonsága

38. cikk

(1) Minden, a biztonság fenntartásához szükséges, alkalmas technikai és szervezeti intézkedést meg kell tenniük:

- a) a tagállamoknak és a Bizottságnak – amennyiben az rájuk tartozik – a területükön és a Bizottság szervezeti egységeiben található VIR-terminálok tekintetében;
- b) a 43. cikkben említett bizottságnak, a VIR és azon terminálok tekintetében, amelyek ugyanazokban a helyiségekben találhatóak, mint a VIR, és amelyeket a (3) bekezdésben előírt technikai célokra és ellenőrzésekre használnak.

(2) Különösen a tagállamok, a Bizottság és a 43. cikkben említett bizottság tesznek intézkedéseket, hogy:

- a) megakadályozzák az illetéktelen személyek hozzáférést az adatfeldolgozásra használt berendezésekhez;
- b) megakadályozzák az adatok és adathordozók illetéktelen személyek általi olvasását, másolását, módosítását vagy törlését;
- c) megakadályozzák az illetéktelen adatbevitelt és az adatok bármilyen illetéktelen lekérdezését, módosítását vagy törlését;
- d) megakadályozzák, hogy illetéktelen személyek adatátviteli eszközök segítségével a VIR-ben tárolt adatokhoz hozzáférjenek;
- e) biztosítsák, hogy a VIR felhasználására jogosult személyek csak a hatáskörükhöz tartozó adatokhoz férhessenek hozzá;
- f) biztosítsák, hogy ellenőrizhető és megállapítható legyen, mely hatóságokhoz továbbították az adatokat adatátviteli eszközök segítségével;
- g) biztosítsák, hogy utólagosan ellenőrizhető és megállapítható legyen, mely adatokat ki és mikor vett fel a VIR-be, és, hogy figyelemmel lehessen kísérni az adatok lekérdezését;
- h) megakadályozzák az adatátvitel és az adathordozók szállítása során az adatok illetéktelen olvasását, másolását, módosítását vagy törlését.

(3) A 43. cikkkel összhangban a bizottságnak ellenőriznie kell, hogy a lekérdezések megengedettek voltak-e és, hogy illetékes felhasználók végezték-e. Az összes lekérdezés legalább 1 %-át ellenőrizni kell. Az ilyen keresések és ellenőrzések eredményeit fel kell venni a rendszerbe és ezeket csak a szóban forgó ellenőrzésekre lehet felhasználni. Hat hónap elteltével törölni kell ezeket.

39. cikk

(1) Minden tagállam kijelöl egy szervezeti egységet, amely a területén található terminálok tekintetében a 38. cikkben meghatározott biztonsági intézkedésekért, valamint a 33. cikk (1) és (2)

bekezdésében meghatározott vizsgálati funkciókért, és a törvényi, rendeletei és eljárásai szerint szükséges mértékben, általában e rendelet megfelelő végrehajtásért felelős.

(2) A Bizottság a maga részéről kijelöli azokat a szervezeti egységeit, amelyek az (1) bekezdésben említett intézkedésekért felelnek.

8. fejezet

Felelősség és közzététel

40. cikk

(1) Minden VIR-partner, aki adatokat vett fel a rendszerbe, felelős azért, hogy az adatok pontosak, naprakészek és jogszerűek legyenek. Minden tagállam, vagy adott esetben a Bizottság felel e rendelet 26. cikkében foglaltak betartásáért.

(2) Minden VIR-partner a saját nemzeti törvényei, rendeletei és eljárásai vagy a megfelelő közösségi rendelkezések szerint felel bármely személynek az adott tagállamban vagy a Bizottságnál a VIR használatával okozott kárért.

Ugyanez érvényes, ha a kárt pontatlanul felvett vagy e rendelettel ellentétes adatokkal az a VIR-partner okozta, aki az adatokat felvette.

(3) Ha a VIR-partner, aki ellen pontatlan adatok miatt keresetet nyújtottak be, nem vett fel ilyen adatokat, az érintett partnerek megállapodásra törekednek a tekintetben, hogy a kártérítésként kifizetett összeget – ha van ilyen – milyen arányban köteles az a partner visszafizetni a másik félnek, aki az adatokat felvette. Minden ilyen egyeztetett összeget kérésre vissza kell fizetni.

41. cikk

A Bizottság a VIR megvalósításáról közleményt tesz közzé az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában*.

VI. CÍM

ADATVÉDELEM A NEM AUTOMATIKUS ADATCSERE SORÁN

42. cikk

Az automatikus adatcsere és adatfeldolgozásra vonatkozó rendelkezések értelemszerűen vonatkoznak a nem automatikus adatcsere és adatfeldolgozásra is.

VII. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

43. cikk

(1) A Bizottságot a tagállamok képviselőiből álló bizottság segíti, amelynek elnöke a Bizottság képviselője.

(2) A Bizottság képviselője benyújtja a bizottságnak a meghozandó intézkedések tervezetét. A bizottság az elnök által az ügy sürgősségének megfelelően megállapított határidőn belül benyújtja a tervezettel kapcsolatos véleményét. A Bizottság javaslatára elfogadásra kerülő határozatok esetében a véleményt a Tanácsnak a Szerződés 148. cikke (2) bekezdésében megállapított többséggel kell elfogadnia. A bizottságban a tagállamok képviselőinek szavazatát az e cikkben meghatározott módon kell súlyozni. Az elnök nem szavaz.

A Bizottság akkor fogadja el az előirányzott intézkedéseket, ha azok összhangban vannak a bizottság véleményével.

Ha az előirányzott intézkedések nincsenek összhangban a bizottság véleményével, vagy a bizottság nem nyújtja be véleményét, a Bizottság haladéktalanul a Tanács elé terjeszti a meghozandó intézkedésekkel kapcsolatos javaslatát. A Tanács minősített többséggel jár el.

Ha a Tanács elé utalás napjától számított három hónapos időszak lejártával a Tanács nem járt el, akkor a javasolt intézkedéseket a Bizottság fogadja el, kivéve ha a Tanács egyszerű többséggel utasította el az ilyen intézkedéseket.

(3) A (2) bekezdésben megállapított eljárás különösen a következőkre vonatkozik:

- a) a VIR-be a 25. cikk szerint felvételre kerülő adatokkal kapcsolatos határozatok;
- b) az olyan mezőgazdasági jogszabályok alkalmazására vonatkozó intézkedések meghatározása, amelyekkel kapcsolatos információt a 23. cikk (4) bekezdése szerint kell felvenni a VIR-be.

(4) A bizottság az e rendelet alkalmazásával kapcsolatos minden olyan kérdést megvizsgál, amelyet az elnök vet fel saját, vagy valamely tagállam képviselőjének kezdeményezésére, különös tekintettel a következőkre:

- az e rendeletben előírt kölcsönös segítségnyújtási megállapodások általános működése,

– a 16. és 17. cikkben említett információk továbbítására vonatkozó gyakorlati intézkedések elfogadása,

– a 17. és a 18. cikk szerint a Bizottságnak küldött információ, tekintettel arra, hogy levonható-e abból következtetés a vám- vagy mezőgazdasági jogszabályokat sértőnek minősített gyakorlat megszüntetéséhez szükséges intézkedések meghozatala és adott esetben a fennálló közösségi rendelkezések módosítása vagy további tervezetek kidolgozására vonatkozó javaslatok elkészítése érdekében,

– a tagállamok által végzett és a Bizottság által koordinált vizsgálatok és a közösségi küldetések előkészítése a 20. cikk szerint,

– az információk, különösen az e rendelet szerint cserélt személyes adatok bizalmas jellegének védelmét célzó intézkedések, eltekintve az V. címben meghatározottaktól,

– a VIR megvalósítása és megfelelő működtetése és a rendszer biztonságához szükséges összes technikai és üzemeltetési intézkedés,

– a VIR-ben történő információátvitel szükségessége,

– a VIR-be e rendelet szerint felvett információk, különösen a személyes adatok bizalmosságának védelmét célzó, valamint a feldolgozásért felelős személyek kötelezettségeinek betartását biztosító intézkedések,

– a 38. cikk (2) bekezdése szerint elfogadott intézkedések.

(5) A bizottság megvizsgál minden, a VIR működésével kapcsolatos, a 37. cikkben említett felügyeleti hatóságok által észlelt problémát. Ilyen esetekben a bizottság az egyes tagállamok által a nemzeti felügyeleti hatóságuk vagy hatóságai köréből kijelölt képviselőkből álló ad hoc ülést tart. A 37. cikk (4) bekezdésében említett ombudsman vagy képviselője is részt vehet a bizottság ilyen ad hoc ülésein saját kezdeményezésére, amennyiben úgy véli, hogy ez összhangban áll feladataival. A bizottság évente legalább egy ad hoc ülést tart.

(6) E cikk alkalmazása során a bizottság közvetlenül hozzáférhet a VIR-be felvett adatokhoz, és közvetlenül felhasználhatja azokat.

44. cikk

A VIR-ről szóló V. cím rendelkezéseinek sérelme nélkül az e rendeletben előírt iratok helyettesíthetők az ugyanerre a célra, bármilyen formában készített számítógépesített információkkal.

45. cikk

(1) Formától függetlenül az e rendelet szerint továbbított minden információ bizalmas jellegű, és a VIR-ben tárolt adatokat is beleértve, szakmai titoktartási kötelezettség alá esik, illetve olyan védelmet élvez, mint minden hasonló információ az igénylő tagállam nemzeti joga és a közösségi hatóságokra vonatkozó megfelelő rendelkezések szerint.

Különösen az első albekezdésben említett információk kizárólag a tagállamokban vagy a közösségi intézményekben működő olyan személyeknek adhatók ki, amelyek feladatai szükségessé teszik az ilyen információk ismeretét vagy használatát. Az ilyen információ csak az e rendeletben meghatározott célra használható, kivéve, ha az a tagállam, vagy a Bizottság, amely az adatot a VIR-be felvette, a más célú felhasználáshoz kifejezetten hozzájárul a tagállam vagy a Bizottság által megállapított feltételek szerint, és amennyiben az ilyen átadást vagy használatot nem tiltják azon tagállam hatályos rendelkezései, ahol a fogadó hatóság székhelye van.

(2) A VIR-re vonatkozó V. cím rendelkezéseinek sérelme nélkül, a természetes és jogi személyekre vonatkozó információkat e rendelet szerint csak akkor lehet továbbítani, ha ez feltétlenül szükséges a vám- vagy mezőgazdasági jogszabályokat sértő tevékenységek megelőzéséhez, kivizsgálásához vagy az ezekkel kapcsolatos eljárás kezdeményezéséhez.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem zárja ki az e rendelet szerint szerzett információk felhasználását bármilyen bírósági vagy olyan nyomozati eljárásban, amelyet a vám- vagy mezőgazdasági jogszabályok be nem tartása miatt kezdeményeznek a későbbiekben.

Az illetékes hatóságot, amely az ilyen információkat átadta, haladéktalanul tájékoztatni kell az ilyen felhasználásról.

(4) Amennyiben egy tagállam értesíti a Bizottságot, hogy a további vizsgálatok során bebizonyosodott, hogy azon természetes vagy jogi személy, amelynek nevét e rendelet alapján átadták, nem követett el szabálytalanságot, a Bizottság haladéktalanul tájékoztatja az összes olyan felet, akikhez e rendelet alapján ezen személyes adatokat továbbította. Az érintett személyt ettől kezdve nem lehet az eredeti értesítésre okot adó szabálytalanságban érintettnek tekinteni.

Ha az érintett személyre vonatkozó személyes adatok a VIR-ben vannak, akkor azokat törölni kell.

46. cikk

E rendelet alkalmazása céljából a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket:

a) az 1. cikk (1) bekezdésében említett közigazgatási hatóságok közötti hatékony belső koordináció biztosítására;

b) kölcsönös kapcsolataikban minden szükséges közvetlen együttműködésre a külön e célra felhatalmazott hatóságok között.

47. cikk

A tagállamok közös megegyezéssel határozhatnak arról, hogy szükség van-e eljárásokra az e rendeletben meghatározott kölcsönös segítségnyújtási szabályok zavartalan működésének biztosításához, különösen azért, hogy megakadályozzák a személyek vagy áruk megfigyelésének megszakadását, amennyiben azok károsan befolyásolhatják a vám- és mezőgazdasági jogszabályokat sértő tevékenységek feltárását.

48. cikk

(1) E rendelet nem kötelezi kölcsönös segítségnyújtásra a tagállamok közigazgatási hatóságait, ha az az adott tagállamban feltehetően a közrendet, vagy más alapvető érdekeket sértene, különös tekintettel az adatvédelemre.

(2) A segítségnyújtás megtagadását indokolni kell.

A Bizottságot a lehető leghamarabb tájékoztatni kell a segítségnyújtás megtagadásáról és annak indoklásáról.

49. cikk

A Bizottság azon jogának sérelme nélkül, hogy tájékoztatást kapjon az egyéb hatályos rendeletek szerint, a tagállamok értesítik a Bizottságot a vám- vagy mezőgazdasági jogszabályok megsértése esetén alkalmazott büntető közigazgatási vagy bírósági határozatokról, vagy azok főbb elemeiről, olyan esetekben, amelyek a 17. vagy a 18. cikk szerinti tájékoztatás tárgyát képezték.

50. cikk

A VIR üzemeltetésével kapcsolatos költségek és a 40. cikk szerinti kártérítésként kifizetett összegek sérelme nélkül, a tagállamok és a Bizottság az e rendelet alapján felmerült költségek megtérítésére vonatkozó minden ígényről lemondanak, kivéve adott esetben a szakértők részére kifizetett díjakat.

51. cikk

E rendelet nem érinti a büntetőeljárás szabályok alkalmazását a tagállamokban, és a büntetőügyekben történő kölcsönös segítségnyújtást, beleértve a nyomozás titkosságára vonatkozókat is.

52. cikk

(1) A 1468/81/EGK rendelet hatályát veszti.

(2) A hatályát veszített rendeletre való hivatkozások az e rendeletre való hivatkozásként értendők.

(2) A 42. cikk azonban nem vonatkozik Dániára, Írországra, Svédországra és az Egyesült Királyságra mindaddig, amíg az e rendelet által szabályozott összes adatra közösségi szabályok nem vonatkoznak.

Attól a naptól kezdve, amikor az első albekezdésben említett szabályok valamennyi tagállamra vonatkoznak, a 42. cikk hatályát veszti, és az első albekezdésben előírt eltérés hatálya megszűnik.

Ha öt év elteltével a kérdéses szabályok még nem alkalmazhatók, a Bizottság jelentést készít a szükségesnek tartott javaslatokkal együtt.

53. cikk

(1) Ez a rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

1998. március 13-tól kell alkalmazni.

Amíg a négy érintett tagállam nem alkalmazza a 42. cikk rendelkezéseit, a tagállamok és a Bizottság a négy tagállamnak átadásra kerülő személyes adatok nem automatikus feldolgozását olyan adatvédelmi szabályok betartásához kötheti, amelyek egyenértékűek az ilyen adatok nem automatikus feldolgozására általuk alkalmazott előírásokkal.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1997. március 13-án.

a Tanács részéről

az elnök

M. PATIJN

MELLÉKLET

ADATKÖZLÉS

(30. cikk (1) bekezdés)

1. Adatközlés más állami szervezeteknek

Állami szervezetek történő adatközlés csak abban a meghatározott esetben engedhető meg, ha:

- a) egyértelmű jogi kötelezettség vagy felhatalmazás, vagy a felügyeleti hatóság engedélye áll fenn; vagy
- b) ezen adatok a fogadó fél számára törvényes feladata teljesítéséhez elengedhetetlenek, feltéve, hogy a fogadó fél által történő adatgyűjtés vagy adatfeldolgozás célja összeegyeztethető az eredeti céllal, és hogy az adatközlés nem áll ellentétben az adatot átadó fél jogi kötelezettségeivel.

Az adatközlés meghatározott esetben kivételesen megengedett, ha:

- a) az adatközlés kétségtelenül az érintett személy érdekében áll, és ehhez hozzájárult, illetve ha a körülmények lehetővé teszik az ilyen hozzájárulás egyértelmű vélelmezését; vagy
- b) az adatközlés súlyos vagy közvetlenül fenyegető veszély elhárításához szükséges.

2. Adatközlés magánszemélyeknek

Magánszemélyeknek történő adatközlés csak abban a meghatározott esetben engedhető meg, ha egyértelmű jogi kötelezettség vagy felhatalmazás, vagy a felügyeleti hatóság engedélye áll fenn.

A magánszemélyeknek történő adatközlés meghatározott esetben kivételesen megengedett, ha:

- a) az adatközlés kétségtelenül az érintett személy érdekében áll, és ehhez hozzájárult, illetve ha a körülmények lehetővé teszik az ilyen hozzájárulás egyértelmű vélelmezését; vagy
- b) az adatközlés súlyos vagy közvetlenül fenyegető veszély elhárításához szükséges.

3. Nemzetközi adatközlés

Külföldi hatóságoknak történő adatközlés csak akkor megengedett:

- a) ha a nemzeti vagy nemzetközi jog erre nézve egyértelmű rendelkezést tartalmaz;
- b) ilyen rendelkezés hiányában akkor, ha az adatközlés súlyos és közvetlenül fenyegető veszély elhárításához szükséges;

feltéve, hogy az érintett személy védelmére vonatkozó nemzeti jogszabályok nem sérülnek.

4.1. Adatközlés kérelmezése

A nemzeti jogszabályokban vagy a nemzetközi megállapodásokban foglalt különös rendelkezésekre is figyelemmel, az adatközlésre vonatkozó kérelmekben fel kell tüntetni a kérelmező hatóságot vagy személyt, valamint a kérelem indokát és célját.

4.2. Az adatközlés feltételei

Amennyire lehetséges, az adatok minőségét legkésőbb az adatközlést megelőzően ellenőrizni kell. Amennyire lehetséges, minden adatközlésben fel kell tüntetni a bírósági határozatokat és a vád elejtéséről szóló határozatokat, továbbá a véleményeken vagy személyes értékeléseken alapuló adatokat még azok továbbítása előtt ellenőrizni kell a forrásnál, és fel kell tüntetni a pontosság vagy a megbízhatóság fokát is.

Ha kiderül, hogy az adatok már nem pontosak és nem naprakészek, akkor azokat nem szabad átadni; ha elavult vagy pontatlan adatokat adtak át, az átadó hatóság lehetőség szerint minden címzettet tájékoztat arról, hogy azok már nem megfelelőek.

4.3. Az adatközlés védelme

A más szervezetek, magánszemélyeknek és külföldi hatóságoknak átadott adatokat csak az adatközlésre vonatkozó kérelemben feltüntetett célokra lehet felhasználni.

Az adatok más célra való felhasználása az 1.–4.2. pontok sérelme nélkül az adatokat átadó féllel való megállapodás alapján történhet.